

From: משפחת שילקרוט [mailto:shilkrot@negba.org.il]

Sent: Sunday, March 01, 2015 9:01 PM

To: חמוטל בר-יוסף

Subject: RE: מילים מהעבר

חמוטל, יקרה. שוב התרגשות - תשובתך. (...)

ספרך "מוסיקה" יכול להשתוות רק לגדולתו של לב טולסטוי באהבתו וחמלתו האלוהית לאדם באשר הוא. (...)
ואולי עוד תהיה לי הזמנות להביט בעיניך הטובות והעצובות מקושטות בשלל קמטי האהבה.

בברכה, אסיה

From: משפחת שילקרוט [mailto:shilkrot@negba.org.il]

Sent: Monday, March 02, 2015 9:25 AM

To: חמוטל בר-יוסף

Subject: RE: מילים מהעבר

חמוטל, בוקר טוב. (...)

אני לא מגזימה בכתרים - אלה לא כתרים, זו התחושה וזו האמת. כמו כולם קראתי את סיפוריה של אליז מונרו - רק בסיפור אחד מכל קבציה היא אוהבת באמת, הסיפור בשם - "יער" - היא פשוט לא יודעת לאהוב. היא כמו סופרים רבים אחרים מלשינה על האדם ולא "יודעת" אדם, כמו שכתוב במקורות "כי ידעתי אתכם - אני אדוני" יש הרבה הלשנה בספרות העברית יש מעט ספרות.

הנקודה שנייה מלהיבה ביותר בסיפוריך – זו השפה. אין הכוונה לקלישאה "השפה העשירה", אלא לשפת הכתיבה שלך ככלי המותאם, המתוחכם והמדויק - לכן עושרה האדיר. את גם לא מאלצת אותה להיות כזו. היא נובעת. הסתכלתי על אלפי מקורות חסידה הירוקים ותרמילי הרוע שקפצו מאדמה בשפע שכזה וחשבתי שוב עליך – את האדמה הטובה ואוהבת וזו שפת דבורך.

(...)

חיבוק, ברכה, אסיה